

45. møde.

Fredag den 22. marts kl. 11.

Formanden:

Partiet de uafhængige og fremskridtspartiet har til tingets valg af udvalg, kommissioner og hverv anmeldt en gruppe på i alt 28 medlemmer.

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Ophævelse af 8 pct.-tillæg til kommunerne).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Anders Andersen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Ophævelse af 8 pct.-tillæg til kommunerne).*

Efter de gældende regler deles de af kildeskattedirektoratet opkrævede indkomst- og kirkeskatter mellem staten og kommunerne ved opgørelsen af slutskatten pr. 1. november i det år, der følger efter indkomståret.

Det beløb, kommunerne herefter har til gode i kildeskattedirektoratet, tillægges et beløb på 8 pct. inden udbetalingen. Et tilsvarende beløb tillægges det beløb, som kommunerne i givet fald skal tilbagebetale af for meget udbetalt a conto-indkomstskat.

Såfremt kommunerne har så meget til gode som følge af undervurdering af skalaindkomsterne, at beløbet efter reglen i kildeskattelovens § 64, stk. 3 c), skal udbetales over en periode på 3 år, tillægges beløbet yderligere 12 pct.

Som et led i regeringens overvejelser vedrørende besparelser på statsbudgettet har det været drøftet helt at ophæve forrentningen af kommunernes indestående i kildeskattedirektoratet. Man er imidlertid kommet til det resultat, som er indeholdt i nærværende lovforslag: at ville nøjes med at

foreslå ophævelse af den nævnte 8 pct.-regel, hvorimod tillægget på 12 pct. ikke foreslås ændret.

Lovforslaget, der forventes at kunne give en besparelse i finansåret 1974-75 på mellem 120 og 130 mill. kr., har ikke kunnet fremsættes inden 15. marts, da regeringens overvejelser vedrørende besparelserne endnu ikke var tilendebragt på dette tidspunkt. Uanset dette må jeg pege på, at lovforslaget for at få den af regeringen ønskede virkning må vedtages i denne folketingssamling.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 113) findes i tidenden sp. 3727).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til behandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 131 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om Statens Kunstfond.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 29) findes i tidenden sp. 3734).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 104 stemmer mod 30.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om op-hævelse af lov om by- og landzoner [af Hans Bjerregaard m. fl.].

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 38) findes i tidenden sp. 3731).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
forkastedes med 110 stemmer mod 25.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om æn-dring af toldloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 21) findes i tidenden sp. 3728).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ib Christensen (DR):

Ved førstebehandlingen gav jeg udtryk for retsforbundets modstand mod denne lovgivning, der er en toldlovgivning og en EF-følgelovgivning. De fremskridt, der er i denne lovgivning med hensyn til en liberalisering, er minimale i forhold til de klare pro-tektionistiske tilbageskridt, der er, og de intentioner, der er, og min gruppe vil derfor stemme imod det pågældende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 126 stemmer mod 9.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmi-nisteren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om æn-

dring af selskabsskatteoven. (Ændring af beskatningsprocenterne).

(Lovforslaget (nr. 116) findes i tillæg A. sp. 2173, fremsættelsen i tidenden sp. 3172).

Lovforslaget sattes til forhandling:

Camre (S):

Det foreliggende lovforslag er et led i regeringens finansielle foranstaltninger og udgør en del af det forlig herom, som er ind-gået mellem venstre, centrum-demokrater-ne, kristeligt folkeparti og mit parti, social-demokratiet. Forslaget indebærer en forhø-jelse af selskabsskatterne, for aktieselskaber fra 36 til 39 pct., for brugsforeningerne lige-sådan, for indkøbs-, produktions- og salg-sforeninger fra 14 til 15 pct., for gensidige forsikringsforeninger og legater fra 34 til 37 pct. og endelig for udenlandske selskaber med filialer her i landet samme forhøjelse, fra 34 til 37 pct.

Den forrige regering fremsatte den 4. ok-tober 1973 et forslag om forhøjelse af sel-skabsskatterne, et forslag, der på grund af valget ikke nåede at blive gennemført. Jeg skal ikke skjule, at jeg finder den tidligere regerings forslag noget bedre end dette. Det tidligere forslag indeholdt kun 2 satser, nemlig 17 pct. og 40 pct., mod dette forslags 3 satser, og det indeholdt en afskaffelse af fradraget på halvdelen af den skattepligtige indkomst, dog højst 2½ pct. af aktiekapita-len, henholdsvis 1¼ pct. af foreningsfor-muen for de skattepligtige foreninger, mens det nuværende forslag ikke rører ved disse indkomstfradrag. Dermed gav den socialde-mokratiske regerings forslag 300 mill. kr. i merindtægt til det offentlige, mens det nye forslag kun giver 200 mill. kr., og det bety-der altså, at der er 100 mill. kr. mindre til at lette den personlige indkomstskat med.

Et andet væsentligt hovedpunkt for soci-aldemokratiet er, at vi ønsker at fjerne af-standen mellem skatteprocenten for den personlige indkomst og skatteprocenten for aktieselskaberne, de skattepligtige forenin-ger og legater. Jeg vil gerne her have lov til at citere, hvad finansministeren i den social-demokratiske regering, hr. Grünbaum, sagde herom i sin fremsættelse af den tidligere regerings forslag den 4. oktober 1973, fordi